

Uchwała Nr XXXIII/193/2021

Rady Miejskiej w Wąchocku

z dnia 31 sierpnia 2021 r.

**w sprawie zmiany uchwały Nr XVIII/116/2016 Rady Miejskiej w Wąchocku
z dnia 29 kwietnia 2016 r. w sprawie uchwalenia Statutu Miejsko - Gminnego Ośrodka
Kultury w Wąchocku**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 oraz art. 40 ust. 2 pkt. 2 ustawy z 8 marca 1990 o samorządzie gminnym (Dz. U.2021.1372 tj. ze zm.) art. 13 ust. 1 i 2 ustawy z 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz.U. 2020.194.tj) Rada Miejska w Wąchocku uchwała, co następuje:

§1.

W uchwale Nr XVIII/116/2016 Rady Miejskiej w Wąchocku z 29 kwietnia 2016 r. w sprawie uchwalenia Statutu Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury w Wąchocku zmieniony zostaje §2 ust.3, który otrzymuje następujące brzmienie:

„§2 ust. 3 MGOK realizuje zadania statutowe na terenie sołectw, w oparciu o Wiejskie Domy Kultury:

- a) Wiejski Dom Kultury w Marcinkowie,
- b) Wiejski Dom Kultury w Parszowie,
- c) Wiejski Dom Kultury w Ratajach im. Marianny Wiśnios,
- d) Wiejski Dom Kultury w Wielkiej Wsi.”

§2.

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy w Wąchocku.

§3.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Świętokrzyskiego i wchodzi w życie po upływie 14 dni od jej ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Miejskiej w Wąchocku

mgr Adrian Malinowski

UZASADNIENIE

Marianna Wiśnios ur. 6 października 1909 r. w Ratajach, zm. 24 października 1996 r. w Wąchocku) – artystka malarka nieprofesjonalna, która poprzez swoją twórczość stała się znaną i podziwianą, a jej obrazy znalazły się w wielu muzeach i prywatnych galeriach.

O ujawnieniu talentu Marianny Wiśnios zdecydował przypadek. Aniela Grotowska, nauczycielka syna Pawła zainteresowała się w 1972 roku jego "niesamodzielną", a interesującą pracą domową. Zachęciła Mariannę do malowania i od tego czasu zaczął się odmieniać los malarki. Na malowanie, które było jej pasją od dzieciństwa nie było czasu, ani ludzkiego zrozumienia.

Wychowywała się wielodzietnej ubogiej rodzinie. Była jedną z jedenaściorga dzieci, z których przeżyło siedmioro. Wczesnie straciła ojca Michała Kowalczyka i zmuszona była pracować na roli, pomagać matce i rodzeństwu. Ukończyła trzy oddziały szkoły powszechnej – nie miała czasu ani odpowiedniego do szkoły ubrania. Wyszła za mąż za fryzjera Stanisława Wiśniosa ze Starachowic. Zmarło jej pierwsze dziecko, wychowała dwóch synów Pawła i Norberta, owdowiała w roku 1966.

Swój artystyczny zapał realizowała w modlitwie, pieśniach, baśniach i fantazji. Zdobiała domowe przedmioty, malowała "po rosie", węglem na płotach, gliną po kamieniach, a czasem ukradkiem nocą farbkami do bielizny na kawałkach worków po cemencie czy na arkuszach pakunkowego papieru

Jej obrazy po raz pokazano na wystawie twórców ludowych w Iłży w 1972 roku – zdobyła wyróżnienie. Na wystawie sztuki ludowej ziemi kieleckiej w 1974 na Zamku w Szydłowcu uzyskała I nagrodę. Pierwsza wystawa indywidualna Marianny Wiśnios miała miejsce w Muzeum Narodowym w Kielcach w roku 1976. Następna prezentacja prac uznanej już artystki odbyła się w Muzeum Narodowym w Kielcach w czasie obchodów 80-lecia istnienia muzeum.

Malowała bez wytchnienia, dzień i noc, dokąd starczało papieru, kredek, farb i flamastrów. Wystawiano jej prace wielokrotnie w Kielcach, a także w Warszawie (1974, 1983, 1990), w Częstochowie (1981, 1982), w Starachowicach (1985), w Sandomierzu (1986), w Radomiu (1986, 1994), w Łodzi (1987), w Krakowie (1992), w Miechowie (1994), we Wrocławiu (1995), w Kozienicach (1996) i w wielu innych miejscach. Prace z prywatnych zbiorów

prezentowano w RFN (z kolekcji Kariny i Ludwiga Zimmererów), w USA (z kolekcji Bolesława i Liny Nawrockich), w Meksyku (z kolekcji Leszka Macaka), w Muzeum Narodowym w Kielcach (z kolekcji Barbary i Czesława Erberów z okazji 85-lecia malarki), w Brukseli 1993 r. (z kolekcji Jerzego Krzewickiego), w Gorlicach, Muzeum Dwory Karwacjanów i Gładyszów (4.09. – 29.09.2010); Dębica, Galeria Sztuki Miejskiego Ośrodka Kultury (20.11. – 11.12.2010) (z kolekcji Jerzego Krzewickiego); Kielce, Muzeum Narodowe – „Aniołowie w malarstwie Marianny Wiśnios” (16.12.2010 – 10.01.2011).

Jej prace znajdują się w siedzibie Światowej Organizacji Własności Intelektualnej w Genewie, w Muzeum Polskim w Rapperswilu i w kolekcjach prywatnych na całym świecie. Marianna Wiśnios została wyróżniona nagrodą artystyczną im. Brata Alberta (1983), nagrodą im. Jana Pocka (1983), tytułem Zasłużonego Działacza Kultury, Dyplomem Honorowym Ministra Kultury i Sztuki oraz nagrodą im. Oskara Kolberga.

Marianna Wiśnios ze względu na pogarszający się stan zdrowia zamieszkała w 1993 roku w Wąchocku u syna Norberta i synowej Anieli. Tamże zmarła 24 października 1996 roku, została pochowana na wąchockim cmentarzu parafialnym. Artystka malowała do ostatnich chwil życia. Na jej stole pozostały szkice na kartonach i niedokończone obrazy. W rodzinnych Ratajach przy kaplicy św. Zofii w 11 czerwca 2000 roku Towarzystwo Przyjaciół Wąchocka i Społeczność Rataj umieścili głaz z tablicą poświęconą artystce.

Mamy satysfakcję, że inicjatywa nadania imienia Marianny Wiśnios dla WDK w Ratajach ma tak szeroką akceptację społeczną i przyczyni się do podniesienia rangi naszej instytucji kultury i promocji Gminy Wąchock a artystkę porównywaną ze słynnym Nikiforem Krynickim upamiętni w przypadającą w tym właśnie roku 25-rocznicę jej śmierci.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Miejskiej w Wąchocku

mgr Andrzej Malinowski